ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 9 Δεκεμβρίου **1937** | **ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ** | *Ἀριθμὸς φύλλου* **503**

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἀναγκαστικοὶ Νόμοι

Ἀ. Ν. 983. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν διατάξεων. ... 1

Ἀ. Ν. 984. Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 2

ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ

(1)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 983. 1937

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Εἰς τὸ τέλος τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἄρθρου 26 τοῦ Νόμου 1641, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ προστίθενται τέσσαρα ἐδάφια ἔχοντα οὕτω:

«Ἐὰν δὲν προσαχθῶσι δικαιολογητικὰ ἢ τὰ προσαχθέντα τοιαῦτα δὲν ἀποδεικνύουσι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, ὡς ὁ νόμος ὁρίζει, τὰ ἐπικαλούμενα χρέη καὶ βάρη, δύναται οὗτος νὰ ἀρνηθῇ τὴν χορήγησιν τοῦ ὑπὸ τῶν ἄρθρων 46, 47, 48, 49 καὶ 51 τοῦ παρόντος Νόμου ὁριζομένου πιστοποιητικοῦ. Ἐν συμφωνίᾳ τοῦ φορολογουμένου πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, διατυπουμένῃ ἐγγράφως, χορηγεῖται τὸ πιστοποιητικόν, μετὰ προηγουμένην ὅμως καταβολὴν τοῦ φόρου, τοῦ προκύπτοντος ἄνευ τῆς ἐκπτώσεως τῶν χρεῶν καὶ βαρῶν τούτων.

Ἐν διαφωνίᾳ τοῦ φορολογουμένου πρὸς τὰς ἀπόψεις τοῦ οἰκ. Ἐφόρου, διατυπουμένῃ ἐγγράφως, δικαιοῦται οὗτος εἰς τὴν λῆψιν τοῦ ὡς ἄνω πιστοποιητικοῦ ἄνευ καταβολῆς τοῦ φόρου, μετὰ παροχὴν ὅμως ἐγγυήσεως, πραγματικῆς ἢ εἰς μετρητὰ ἢ ἐγγυοδοτικῆς ἐπιστολῆς Τραπέζης, ἐξασφαλιζούσης τὸ Δημόσιον, κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Οἰκον. Ἐφόρου, διὰ τὸν φόρον τοῦτον.

Παρεχομένης τῆς ἐγγυήσεως ὁ Οἰκον. Ἔφορος χορηγεῖ τὸ πιστοποιητικόν, ἀπαρρίπτει δὲ τὰ χρέη καὶ βάρη διὰ πράξεως του, θεωρουμένης τῆς δηλώσεως ὡς ἀνακριβοῦς.

Ἡ ἐγγύησις ἀποδίδεται μετὰ τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ὁριστικὴν ἀναγνώρισιν τῶν χρεῶν καὶ βαρῶν ἢ τὴν ὁριστικὴν ἀπόρριψιν αὐτῶν, ἐπὶ τῇ προηγουμένῃ ὅμως, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, καταβολῇ τοῦ φόρου».

Ἄρθρον 2.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν τοῦ ἄρθρου 36 παράγρ. 4 τοῦ νόμου 1641, καθισταμένης ἐπιδίκου τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ ὑπὲρ οὗ ἡ ἀσφάλεια κατὰ τοῦ ἀσφαλιστοῦ, δύναται νὰ ἀναβάλληται ἡ φορολογία αὐτῆς δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 τοῦ νόμου 5420 ὁριζόμενα.

2. Ἡ ὡς ἄνω διάταξις ἰσχύει καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων γεννηθεισῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, τῆς προθεσμίας πρὸς ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ νόμου 5420 παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει μέχρι τέλους Μαρτίου 1938.

Ἄρθρον 3.

Αἱ προθεσμίαι τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ νόμου 1641, ὡς τοῦτο ἔχει τροποποιηθῇ, ὁρίζονται ἐφεξῆς τῶν μὲν παραγρ. 2, 4 καὶ 8 εἰς ἓν ἔτος, τῶν δὲ παραγράφων 3, 5, 6 καὶ 11 εἰς τρία ἔτη, ἐφαρμόζονται δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐκκρεμῶν ὑποθέσεων, ἐφ' ὅσον τρέχουσι κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τούτου.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐν τέλει τοῦ πρώτου ἐδαφίου τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 47 τοῦ νόμου 1641 προστίθενται τὰ ἑξῆς :

«Τὰ αὐτὰ ἰσχύουσι καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν τὰ ὡς ἄνω περιουσιακὰ ἀντικείμενα περιῆλθον κατὰ δωρεὰν ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου ἢ κατὰ προῖκα.

2. Εἰς τὸ ἄρθρον 48 τοῦ νόμου 1641 προστίθεται τρίτη παράγραφος ἔχουσα οὕτω :

«3. Αἱ διατάξεις τῶν ὡς ἄνω παραγράφων ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ μεταβιβάσεως τῶν ἐν αὐταῖς ἀναφερομένων περιουσιακῶν στοιχείων κατὰ δωρεὰν ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου ἢ κατὰ προῖκα.

3. Εἰς τὸ ἄρθρον 51 τοῦ Νόμου 1641 προστίθεται ἑβδόμη παράγραφος ἔχουσα οὕτω.

«7. Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἐνεργείας πράξεων διὰ τὰ ἐν αὐτῇ ἀναφερόμενα περιουσιακὰ ἀντικείμενα περιελθόντα κατὰ δωρεὰν ἐν ζωῇ ἢ αἰτίᾳ θανάτου ἢ κατὰ προῖκα.

Ἄρθρον 5.

1. Εἰς τοὺς ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐφεξῆς ὑποδεικνύοντας βασίμως ἀντικείμενα μεταβιβασθέντα κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα συνολικῆς ἀξίας ἄνω τῶν 50.000 δραχμῶν, μὴ ὑποβληθέντα εἰς τὴν κατὰ τὸν Νόμον 1641 φορολογίαν, λόγῳ παραλείψεως τῆς ἐκ μέρους τοῦ ὑποχρέου ἐγγειρίσεως τῆς κατὰ νόμον δηλώσεως, παρέχεται ἀμοιβὴ ἴση πρὸς τὸ ἓν πέμπτον τοῦ κυρίου φόρου καὶ τελῶν, πρὸ τῆς προσαυξήσεως των κατὰ τὸ ὑπὲρ τοῦ ἀναγκαστικοῦ

δανείου ποσοστόν, τῶν ἀναλογούντων ἐπὶ τῶν ὑποδειχθέντων ἀντικειμένων ὑπὸ τοὺς ἑξῆς ὅρους :

α) ἡ ὑπόδειξις νὰ στηρίζηται εἰς θετικὰ καὶ συγκεκριμένα στοιχεῖα· β) νὰ γίνηται μετὰ τὴν πάροδον τριετίας ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς δήλωσιν προθεσμίας καὶ πρὸ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 66 τοῦ Νόμου 1641 παραγραφῆς τοῦ πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ νομίμου φόρου δικαιώματος τοῦ δημοσίου, καὶ γ') νὰ μὴ κατέχωνται ὑπὸ τῆς ὑπηρεσίας κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὑποδείξεως, τὰ παρεχόμενα στοιχεῖα ἢ ἕτερα τοιαῦτα δυνάμενα νὰ στηρίξωσιν ἐγγραφὴν διὰ τά, δι' ἃ ἡ ὑπόδειξις ἀντικείμενα.

2. Συντρεχόντων τῶν ὡς ἄνω ὅρων ἡ ἀμοιβὴ καταβάλλεται εἰς τὸν μηνυτὴν μετὰ τὴν ἀπόκτησιν ὁριστικοῦ καὶ ἀμετακλήτου τίτλου καὶ τὴν εἴσπραξιν τοῦ φόρου καὶ τελῶν.

Ἄρθρον 6.

1. Εἰς τὴν παράγραφον 5 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 23 Φεβρουαρίου 1926 «περὶ τῶν ἐνώπιον Ἰσραηλιτικῶν Θρησκευτικῶν Ἀρχῶν καταρτιζομένων γαμικῶν συμφώνων (κετουμπᾶ)», ὡς ἀντικατεστάθη διὰ τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 209)36, προστίθεται ἐδάφιον ἔχον οὕτω:

«Ἐπὶ προικὸς συνιστωμένης παρὰ τῆς ἰδίας προικιζομένης ὑπὲρ ἑαυτῆς ὁ φόρος δωρεᾶς ὑπολογίζεται ὡς ἐπὶ κατιόντων α' βαθμοῦ».

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ ἐπὶ τῶν ἤδη συσταθεισῶν προικῶν.

Ἄρθρον 7.

1. Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παρ. 6 τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ Νόμου 5420 εἶναι ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τῆς κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου 1641 ἐνεργουμένης πραγματογνωμοσύνης εἶναι συμβουλευτικὸν διὰ τὸν Οἶκον. Ἔφορον καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ Νόμου 1641.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ Νόμου 1641 καταργεῖται

Ἄρθρον 8.

Εἰς τὸ ἄρθρον 25 τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Νόμου 667)1937 προστίθενται 3 νέαι παράγρ. ὑπ' ἀριθ. 3, 4 καὶ 5 ἔχουσαι οὕτω:

«3. Δι' ἐργοστάσια, πλοῖα ἢ ἄλλης φύσεως ἀντικείμενα διὰ τὴν ἐκτίμησιν τῶν ὁποίων ἀπαιτοῦνται εἰδικαὶ γνώσεις, δύναται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ παρέχηται εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὴν ἐκτίμησιν μηχανικούς, μηχανολόγους ἢ ἄλλους εἰδικοὺς ὑπαλλήλους ἢ ἰδιώτας, ἀποζημίωσις μέχρι δραχμῶν 300 δι' ἑκάστην ἡμέραν πραγματικῆς ἐργασίας.

4. Διὰ τὴν ἐκτὸς τῶν γραφείων ἐργασίαν πρὸς ἔλεγχον ἄλλων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῶν κατὰ κληρονομίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα μεταβιβαζομένων περιουσιῶν παρέχεται εἰς τοὺς ἐνεργοῦντας τὸν ἔλεγχον ὑπαλλήλους, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπομακρύνονται τῆς ἕδρας αὐτῶν, ἡ ἀποζημίωσις τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος.

5. Εἰδικῶς διὰ τὸν ἐν γένει ἔλεγχον τῶν ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν παρὰ ταῖς Οἰκονομικαῖς Ἐφορίαις Ζ' Ἀθηνῶν, Δ' Πειραιῶς καὶ Ε' Θεσσαλονίκης παρέχεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ἐφοριῶν τούτων ἀποζημίωσις δραχμῶν πεντήκοντα δι' ἑκάστην ἡμέραν πραγματικῆς ἐργασίας διὰ τὸν ἐκτὸς τῶν γραφείων ἐνεργούμενον ἔλεγχον τῶν ὑποθέσεων τούτων, ἐφ' ὅσον δὲν ἀπομακρύνονται τῆς ἕδρας αὐτῶν, ἄνευ ἄλλης ἀποζημιώσεως.

Ἡ αὐτὴ ἀποζημίωσις παρέχεται καὶ εἰς τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐφόρους τῶν ὡς ἄνω Ἐφοριῶν διὰ τὴν ἄσκησιν ἐποπτείας ἐπὶ τοῦ ἐλέγχου τούτου, ἐκτὸς ἐὰν συμπίπτῃ ἡ ἐποπτεία αὕτη μὲ ἐποπτείαν ἐπὶ ἐλέγχου ἄλλων φορολογιῶν, δι' ἣν παρέχεται ἀποζημίωσις ἐκ τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ παρόντος, ὁπότε λαμβάνηται ἡ μία ἐξ αὐτῶν».

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ
Τὰ Μέλη
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Π. ΡΕΝΤΙΔΗΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΩ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, Κ. ΜΑΝΙΑΔΑΚΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ, Π. ΚΑΒΔΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.
Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1937.
Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

(2)

Ἀναγκαστ. Νόμος ὑπ' ἀριθ. 984. 1937

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Πρότασει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

Ἄρθρον 1.

Ἡ παράγραφος 3 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29)1936 ἀναγκαστικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«3. Ἐν περιπτώσει ἀμοιβοδηλήσεως τῶν ὁρίων δήμου τινος ἢ κοινότητος ἢ φορολογικοῦ διαμερίσματος λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ τελευταία ἀπόφασις ἁρμοδίου πρὸς τοῦτο Δικαστηρίου ἢ Ἐπιτροπῆς. Δύναται ὅμως ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν, ἐφ' ὅσον κρίνει τοῦτο εὔλογον, ν' ἀποσπᾷ, δι' ἀποφάσεώς του, ἐκ τινος φορολογικοῦ διαμερίσματος ὡρισμένην περιφέρειαν προσαρτῶν αὐτὴν εἰς τὴν περιφέρειαν ἑτέρου φορολογικοῦ διαμερίσματος. Ἡ τοιαύτη ἀπόσπασις καὶ προσάρτισις σημασίαν ἔχει μόνον διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων».

Ἄρθρον 2.

Εἰς τὸ ἄρθρον 6 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου προστίθεται ἑτέρα παράγραφος ὑπ' αὔξοντα ἀριθμὸν 7 ἔχουσα οὕτω :

«7. Εἰς τὰς περιπτώσεις τῆς ἀπ' εὐθείας παρὰ τοῦ Δημοσίου, λόγῳ μὴ ἐνοικιάσεως, βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἡ ἀποζημίωσις τῶν ἐπιστατῶν καὶ τῶν ἐν γένει ἀσχολουμένων εἰς τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν αὐτοῦ προσώπων, ὡς ἐπίσης καὶ πᾶσα ἄλλη σχετικὴ πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν δαπάνη, βαρύνει τὸ Δημόσιον καὶ τὰ λοιπὰ Εἰδικὰ Ταμεῖα ἢ Νομικὰ πρόσωπα ἢ Ὀργανισμούς, ὑπὲρ ὧν συμβεβαιοῦται καὶ συνεισπράττεται μετὰ τοῦ Δημοσίου φόρου πρόσθετος τοιοῦτος, κατ' ἀναλογίαν ποσοστοῦ βεβαιωθέντος καὶ εἰσπραχθέντος φόρου. Τῆς ὑποχρεώσεως ταύτης ἐξαιροῦνται οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 8 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«1. Ἀπαγορεύεται ἡ ἐξαγωγὴ ἢ μεταφορὰ ἐκ τοῦ διαμερί-

σματος τῆς παραγωγῆς αὐτῶν τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φορολογουμένων προϊόντων ἤτοι ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων, ἐὰν ταῦτα δὲν συνοδεύωνται ὑπὸ διπλοτύπου καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος φόρου.

2. Ἐπὶ τοῦ διπλοτύπου ἀναγράφεται τὸ εἶδος καὶ τὸ βάρος τοῦ προϊόντος, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τοῦ καταβληθέντος φόρου. Τὸ διπλότυπον τοῦτο εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς τὸ ἔσοδον ἔχει ἐνοικιασθῇ δέον ἀπαραιτήτως καὶ πρὸ τῆς ἐνεργείας τῆς μεταφορᾶς ἢ ἐξαγωγῆς τοῦ προϊόντος νὰ θεωρῆται εἴτε ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, εἴτε ὑπὸ τοῦ Εἰρηνοδίκου τοῦ διαμερίσματος, ἐξ οὗ θὰ ἐνεργηθῇ ἡ μεταφορὰ ἢ ἐξαγωγή.

Εἰς τὰς περιπτώσεις καθ' ἃς ἐν τῷ διαμερίσματι δὲν ἐδρεύει Οἰκον. Ἔφορος ἢ Εἰρηνοδίκης τὸ διπλότυπον θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ τε Προέδρου τῆς Κοινότητος καὶ τοῦ Ἀστυνομικοῦ Σταθμάρχου.

2. Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ φορολογικῶν διαμερισμάτων ἔνθα δὲν ὑφίστανται ἐλαιοτριβεῖα ἢ τὰ ὑπάρχοντα τυγχάνουσιν ἀκατάλληλα ἢ ἀνεπαρκῆ ἐπιτρέπεται ἡ ἐπὶ καταβολῇ ἐπὶ παρακαταθήκῃ τοῦ φόρου μεταφορὰ τῶν ἐλαιῶν πρὸς ἔκθλιψιν καὶ ἐπαναφορὰν τοῦ παραχθησομένου ἐλαίου εἰς τὸ διαμέρισμα παραγωγῆς τῶν ἐλαιῶν. Μετὰ τὴν ἐπαναφορὰν τοῦ ἐλαίου ὁ καταβληθεὶς ἐπὶ παρακαταθήκῃ φόρος ἐπὶ τῶν ἐλαιῶν ἐπιστρέφεται. Οἱ ὅροι, διατυπώσεις, προϋποθέσεις, ὁ καθορισμὸς τοῦ ποσοστοῦ τῆς εἰς ἔλαιον ἀποδόσεως τῶν ἐλαιῶν, τὰ τῆς ἀποδόσεως ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τοῦ ἐπὶ τοῦ ἐκθλιβεισῶν ἐλαιῶν ἀναλογοῦντος φόρου καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἀναγκαία διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Ὑπουργοῦ.

3. Ἔλαιον, ἐλαιοπυρῆνες ἢ ἕτερα ἐλαιώδη προϊόντα κατεχόμενα ὑπὸ ἐλαιοτριβέων καὶ προερχόμενα ἐκ ποσοστοῦ των, ληφθέντος διὰ τὴν ἔκθλιψιν ἐλαιῶν ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρον κατὰ τὴν ἐκ τοῦ διαμερίσματος, ἔνθα κεῖται τὸ ἐλαιοτριβεῖον, ἐξαγωγὴν ἢ μεταφορὰν των».

Ἄρθρον 4.

Ἡ δευτέρα παράγραφος τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29) 1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«2. Προκειμένου ὅμως τἀνωτέρω προϊόντα νὰ μετενεχθῶσιν εἰς ἕτερον φορολογικὸν διαμέρισμα, πρὸς προσωρινὴν ἀποθήκευσιν καὶ ἐπανεξαγωγήν, δέον νὰ συνοδεύωνται μὲ τὸ διπλότυπον καταβολῆς τοῦ φόρου εἰς τὸ διαμέρισμα, ἐξ οὗ ἐξήχθησαν ἢ τὴν οἰκείαν ἄδειαν μεταφορᾶς. Τὸ διπλότυπον τοῦτο ἢ ἡ ἄδεια δέον, πρὸ τῆς ἀποθηκεύσεως, νὰ θεωρῆται ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ τυχὸν ἐνοικιαστοῦ τοῦ τόπου τῆς προσωρινῆς ἀποθηκεύσεως.

Αἱ προσωριναὶ ἀποθηκεύσεις ἐνεργοῦνται πάντοτε διὰ δηλώσεων ὑποβαλλομένων εἰς τὴν Οἰκονομικὴν Ἀρχὴν (Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἢ Τελώνην) τοῦ τόπου ἔνθα θὰ ἐνεργηθῇ ἡ ἀποθήκευσις, κοινοποιοῦνται δὲ ἀπαραιτήτως καὶ εἰς τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἄδειαι μεταφορᾶς τοῦ ὅλου ἢ μέρους τῶν ἐν ἀποθηκεύσει ἐλαιωδῶν προϊόντων ἐκδίδονται πάντοτε ὑπὸ τῆς ἐπιτρεψάσης τὴν ἀποθήκευσιν Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, θεωροῦνται δὲ καὶ ὑπὸ τοῦ τυχὸν ὑπάρχοντος ἐνοικιαστοῦ.

Τὰ ἐλαιώδη ταῦτα προϊόντα ἀποθηκεύονται εἰς τὰς κατὰ τὴν κρίσιν τῆς ἐπιτρεπούσης τὴν ἀποθήκευσιν Οἰκονομικῆς Ἀρχῆς, καταλλήλους ἀποθήκας, δικαιοῦται δὲ αὕτη νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν ζητοῦντα τὴν ἀποθήκευσιν τὴν λῆψιν οἱωνδήποτε ἐξασφαλιστικῶν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου μέτρων.

Πᾶσα ἡ κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος ἄρθρου διαδικασία διεξάγεται ἐφ' ἁπλοῦ χάρτου.

Ἄρθρον 5.

Τὰ ἄρθρα 9 καὶ 12 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29)1936 ἀναγκαστικοῦ νόμου καταργοῦνται, τὸ δὲ ἄρθρον 11 τοῦ αὐτοῦ ἀναγκαστικοῦ νόμου ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

1. Ἡ λαθραία καὶ ἄνευ καταβολῆς τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον φόρου μεταφορὰ ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων, εἴτε διὰ ξηρᾶς, εἴτε διὰ θαλάσσης ἐκ τοῦ φορολογικοῦ διαμερίσματος τῆς παραγωγῆς των εἰς ἕτερον διαμέρισμα, χαρακτηρίζεται ὡς λαθρεμπορία κατὰ τὰ ἄρθρα 100 καὶ ἑπόμενα τοῦ Νόμου 1165 «περὶ Τελωνειακοῦ Κώδικος», ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ διώκεται κατὰ τὰς διατάξεις ταύτας. Ἀντὶ ὅμως τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 107 τοῦ αὐτοῦ Νόμου 1165 καθοριζομένων πολλαπλῶν τελῶν εἰς τοὺς δράστας τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω λαθρεμπορίας ἐπιβάλλεται πρόστιμον ἀπὸ τοῦ ἁπλοῦ μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ ἀνήκοντος δημοσίου φόρου.

2. Ἀσχέτως τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καθοριζομένων ποινῶν καταβάλλεται καὶ ὁ ἐπὶ τῶν ἐξαγομένων προϊόντων ἀναλογῶν κύριος φόρος μετὰ τῶν λοιπῶν παρεμπιπτόντων προσθέτων τοιούτων, ἐκ δὲ τοῦ ὁριστικῶς καταλογιζομένου εἰς τὸν λαθραίως ἐξαγαγόντα προστίμου ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ πέμπτον.

Ἐξαιρετικῶς προκειμένου περὶ μεταφερομένων ἐλαίου ἢ ἐλαιῶν καθαροῦ βάρους οὐχὶ μείζονος τῶν πεντήκοντα (50) ὀκάδων, δὲν ἐφαρμόζονται αἱ περὶ λαθρεμπορίας διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἀλλὰ καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ ἐνεργοῦντος τὴν μεταφορὰν ὁ ἀνήκων δημόσιος φόρος μετὰ τῶν προσθέτων τοιούτων. Εἰς περίπτωσιν διατυπώσεως ἀντιρρήσεων ἐκ μέρους τοῦ ὑπογρέου διὰ τὴν καταβολὴν τοῦ φόρου, ἀκολουθεῖται ἡ διαδικασία τοῦ ἄρθρου 7 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ἐπιβάλλονται αἱ ἐν αὐτῷ καθοριζόμεναι κυρώσεις.

Ἄρθρον 6.

1. Ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου 1937)38 αἱ περιφέρειαι τῶν τέως Δήμων Ἀμφισσέων, Παρνασσίων καὶ Κρίσσης τῆς Παρνασσίδος νοοῦνται ὡς ἓν φορολογικὸν διαμέρισμα διὰ τὴν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξιν τοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἐπιβαλλομένου φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν ἐλαιῶν καὶ τῶν ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων.

2. Ἐπίσης καὶ ἀπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω φορολογικῆς περιόδου αἱ περιφέρειαι τῶν τέως δήμων Πτελεατῶν καὶ Ἀμαλιαπόλεως τοῦ Ἀλμυροῦ νοοῦνται ὡς ἓν φορολογικὸν διαμέρισμα.

3. Τὰ φορολογικὰ ποσοστὰ καὶ ἡ ἐν γένει διαδικασία βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου ἐξακολουθοῦν διεπόμενα ὑπὸ τῶν ἑκάστοτε ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων.

4. Ὁ τυχὸν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβληθεὶς φόρος δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 7.

1. Εἰς τὰς περιφερείας εἰς ἃς ὁ φόρος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου, τῶν ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων διατίθεται δι' ἐνοικιάσεως ἰσχύουσι καὶ ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 3, 7, 8, 9 καὶ 10 τοῦ Κώδικος «περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων», προκειμένου μόνον περὶ φορολογουμένων ἐγχύντων ἀντιρρήσεις, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ζητουμένου φόρου, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τοιούτων λαθραίως μεταφερόντων φορολογούμενα προϊόντα. Ἀντὶ ὅμως τῶν ἐν ἄρθροις 3 (παράγραφος 4) καὶ 9 (παράγραφος 3) τοῦ ἀνωτέρω κώδικος καθοριζομένων ὡς καταλογιζομένων λόγῳ ποινῆς, προσθέτου ἢ κυρίου φόρων, ὁ ἐνοικιαστὴς βεβαιοῖ διὰ τῶν ἀποσπασμάτων ἐκτὸς τοῦ κυρίου δημοσίου φόρου καὶ τῶν μετ' αὐτοῦ συμβεβαιουμένων προσθέτων τοιούτων καὶ πρόστιμον μέχρι τοῦ τριπλασίου τοῦ ἀνήκοντος κυρίου δημοσίου φόρου.

Ἐκ τοῦ ὁριστικῶς κατὰ τ' ἀνωτέρω καταλογιζομένου εἰς τὸν φορολογούμενον προστίμου ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν τὸ πέμπτον.

2. Διὰ τὴν κοινοποίησιν τῶν κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποσπασμάτων καὶ τὴν ἐκδίκασιν τῶν ἀσκουμένων ἀνακοπῶν ἰσχύουσιν καὶ ἐφαρμόζονται ἡ διαδικασία καὶ αἱ προθεσμίαι αἱ καθοριζόμεναι ἐν ἄρθροις 9 καὶ 10 τοῦ κώδικος «περὶ φορολογίας τοῦ ἐλαίου κλπ.» ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

3. Ἐφ' ὅσον κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου κοινοποιοῦνται ἀποσπάσματα εἰς ἔχοντας ἀντιρρήσεις, ὡς πρὸς τὸ ποσὸν τοῦ ζητουμένου φόρου φορολογουμένους, ἀποκλείεται ἡ ἐκ παραλλήλου ἄσκησις διώξεως τούτων, ἐπὶ λαθρεμπορίᾳ, κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα καὶ τἀνάπαλιν.

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 27 τοῦ κώδικος «περὶ φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς :

«1. Ὁ κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 10 ἡττώμενος ἐν τῇ δίκῃ ἐνοικιαστὴς καταδικάζεται διὰ τῆς αὐτῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως, τῆς ἐπὶ τῆς ἀσκηθείσης ἀνακοπῆς ἐκδιδομένης, νὰ καταβάλῃ λόγῳ ποινῆς τῷ νικήσαντι ποσὸν ἴσον πρὸς τὸ τρίτον τοῦ ἀρχικῶς ζητηθέντος κυρίου δημοσίου φόρου. Εἰς τὴν κρίσιν ὅμως τῆς ἐκδικαζούσης τὴν ἀνακοπὴν Ἐπιτροπῆς ἀπόκειται ὁ καθορισμὸς καὶ μικροτέρας ἢ καὶ οὐδεμιᾶς ποινῆς.

2. Ἀποσπάσματα τῶν ἀποφάσεων τούτων ὑποχρεοῦται ἐντὸς 3 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των ν' ἀποστέλλῃ ὁ Οἰκονομ. Ἔφορος εἰς τὸν ἁρμόδιον Ταμίαν, ὅστις βάσει αὐτῶν ἐνεργεῖ τὴν εἴσπραξιν τοῦ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον καταλογισθέντος λόγῳ ποινῆς ποσοῦ ἐπὶ παρακαταθήκῃ ἀποδοτέᾳ τῷ δικαιούχῳ».

Μεταβατικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 9.

Αἱ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἄρθρου 15 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 29)1936 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 305)1936 ὁμοίου, χορηγηθεῖσαι ἄδειαι κατοχῆς ἐλαίου ἢ ἐλαιωδῶν προϊόντων, ὑποβληθέντων εἰς τὸν φόρον ἐν τοῖς ἐλαιοτριβείοις, ἰσχύουσι μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1937. Παρελθούσης τῆς προθεσμίας ταύτης αἱ ἐν λόγῳ ἄδειαι κατοχῆς θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἄκυροι, τὸ δὲ ἔλαιον καὶ τὰ λοιπὰ ἐλαιώδη προϊόντα, δι' ἃ ἐξεδόθησαν αὗται, ὑπόκεινται εἰς τὸν κατὰ τὸν ὑπ' ἀριθ. 29)1936 Ἀναγκαστικὸν νόμον, ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων διατάξεων, φόρον.

Γενικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 10.

Ἡ παράγραφος 5 τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ κώδικος «περὶ φορολογίας ἐλαίου, ἐλαιῶν καὶ ἐλαιωδῶν ἐν γένει προϊόντων», ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς:

«5. Ὁ φυσικῶς ἢ τεχνιτῶς κεχρωσμένος πράσινος ἢ πρασινόφαιος κοινὸς σάπων, ἀνεξαρτήτως ὕλης, ἐξ ἧς προέρχεται φορολογεῖται μὲ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα ποσοστὰ φόρου ἐπὶ τοῦ πυρηνοσάπωνος. Ὁ λευκὸς ἢ λευκόφαιος ἢ οἱουδήποτε ἄλλου χρώματος διαφόρου τοῦ προηγουμένου κοινὸς σάπων, ὡς καὶ οἱ σάπωνες πολυτελείας, ἀνεξαρτήτως ἐπίσης ὕλης ἐξ ἧς προέρχονται, φορολογοῦνται μὲ τὰ ἑκάστοτε ἰσχύοντα ποσοστὰ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαιοσάπωνος.

Ἄρθρον 11.

1. Ἔλαια ἐγχωρίου προελεύσεως μετενεχθέντα μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1936 ἐξ ἑνὸς εἰς ἕτερον μέρος τῆς ἡμεδαπῆς πρὸς ἀνακαθαρισμὸν καὶ ἐπανεξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, βάσει τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 1 παράγραφος 4 τοῦ Νόμου 4624, ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς κυρίου δημοσίου φόρου κατὰ τὴν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγήν των καὶ ἂν ἔτι αὕτη ἤθελε πραγματοποιηθῇ μετὰ τὴν 1ην Ἰανουαρίου 1937 ἀφ' ἧς καὶ ἔπαυσεν ἰσχύουσα ἡ ἀτελὴς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγωγὴ ἐλαιολάδου.

2. Ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μεταγωγῆς ἀποτελεῖ μόνον ἡ παρὰ τῷ Τελωνείῳ φορτώσεως κατάθεσις παρὰ τοῦ ἐξαγωγέως σχετικῆς διασαφήσεως μέχρι 31ης Δεκεμβρίου 1936, μὴ ἀπαιτουμένου οὐδενὸς ἑτέρου στοιχείου.

3. Ὁ τυχὸν παρὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβληθεὶς δημόσιος φόρος ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 12.

1. Ἔλαια προπωληθέντα ἀποδεδειγμένως εἰς τὸ ἐξωτερικὸν πρὸ τῆς 28ης Ἰανουαρίου 1937, ἀφ' ἧς καὶ ἐπεβλήθη δυνάμει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 424)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου πρόσθετον ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τοῦ εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένου ἐλαίου, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦτο καὶ ἂν ἔτι ἡ ἐξαγωγὴ των συνετελέσθη μετὰ τὴν ἀνωτέρω χρονολογίαν ἢ ἐπετράπη ὑπὸ τὸν ὅρον καταβολῆς τοῦ προσθέτου ἐξαγωγικοῦ τέλους.

2. Ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον γενομένης προπωλήσεως ἀποτελεῖ μόνον τὸ ἄνοιγμα σχετικῆς πιστώσεως (Credit-Comfirmé) παρ' ἐν Ἑλλάδι νομίμως λειτουργούσῃ Τραπέζῃ μέχρι καὶ τῆς 27ης Ἰανουαρίου 1937.

3. Πρόσθετον ἐξαγωγικὸν τέλος καταβληθὲν τυχὸν παρὰ τὰς διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 13.

Ἔλαια ἐξαχθέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν μετὰ τὴν 27ην Μαρτίου 1937, ἀφ' ἧς καὶ ἔπαυσεν εἰσπραττόμενον τὸ βάσει τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 424)1937 Ἀναγκαστικοῦ Νόμου ἐπιβληθὲν πρόσθετον ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπὶ τῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐξαγομένων ἐλαίων, δὲν ὑπόκεινται εἰς τὸ τέλος τοῦτο ἀνεξαρτήτως τοῦ χρόνου καθ' ὃν ἐξεδόθη ἡ σχετικὴ ἄδεια τοῦ Ὑφυπουργείου Ἀγορανομίας ἢ τοῦ ἂν αὕτη παρεσχέθη ὑπὸ τὸν ὅρον καταβολῆς τοῦ προσθέτου ἐξαγωγικοῦ τέλους.

Τὸ τυχὸν παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου καταβληθὲν πρόσθετον ἐξαγωγικὸν τέλος ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 14.

Κατὰ τὸ οἰκονομικὸν ἔτος 1937—38 ἀναστέλλεται προσωρινῶς ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ Νόμου 3408 «περὶ ἐπιβολῆς προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων Νόμων, μὴ βεβαιουμένου οὐδ' εἰσπραττομένου τοῦ σχετικοῦ φόρου διὰ τὸ ἔτος τοῦτο.

Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 καὶ 9 παόντος Νόμου ἄρχεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1937, τῶν δὲ ἄρθρων 1, 10, 11, 12, 13 καὶ 14 αὐτοῦ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 3 Δεκεμβρίου 1937.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως
Ὁ Ἀντιβασιλεὺς
ΠΑΥΛΟΣ ΔΙΑΔΟΧΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον
Ὁ Πρόεδρος
Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ
Τὰ Μέλη
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ, Ι. ΔΟΥΡΕΝΤΗΣ, Κ. ΓΕΩΡΓΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Ι. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ, ΑΓΓ. ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ, Γ. ΚΥΡΙΑΚΟΣ, Γ. ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ, Α. ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ, Κ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ, ΙΩ. ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ, Π. ΟΙΚΟΝΟΜΑΚΟΣ, Κ. ΜΠΟΥΡΜΠΟΥΛΗΣ, Π. ΚΡΗΤΙΚΟΣ, ΔΕΥΚΑΛΙΩΝ ΡΕΔΙΑΔΗΣ, Κ. ΚΟΤΖΙΑΣ, Π. ΚΑΒΒΑΔΑΣ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Δεκεμβρίου 1937.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς
Γ. ΛΟΓΟΘΕΤΗΣ

Ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.